

Hartkornskatterne med en Slags Prioritet i Ejendommene. Man forrykker da Forholdet, naar man pludselig vil enten forhøje eller formindste denne Prioritet, denne Behæftelse, som saaledes hviler paa Ejendommene, til Skade eller til Gavn for Besidderne af Ejendommene i det Øjeblik, da Forandringen indtræder. Men akkurat det selv samme vil kunne gøres gældende med Hensyn til det Forslag, der her foreligger. Jeg har allerede antydet, at i og for sig er jeg personlig aldeles ikke nogen Modstander af den Tanke, der ligger til Grund for den ærede Forslagsstillers Forslag. Det kan gerne være — jeg vil ikke udtale nogen bestemt Mening derom — at det maaste er at foretrække, fremfor at gaa videre i Forhøjelse af Indkomstkatten i København, at søge andre Skatteilder, og at det navnlig kan være rigtigt under en eller anden Form at forhøje Skatterne af faste Ejendomme i København. Det kan fremdeles være meget muligt, at man vil komme til det Resultat, at den bedste Værdi er at finde ad den Vej, den ærede Forslagsstiller har søgt, men et er, hvad man kan finde rigtigt med Hensyn til fremtidige Skatter, et andet er, hvad man vil gøre med Hensyn til de Skatter, der allerede eksistere. Den højtærede Minister har gjort opmærksom paa det besynderlige i, at man, uagtet man vil have Skatterne fordelte efter en anden Grundførelse dog vil have vedligeholdt det hele Apparat. Hvad der skal lignedes efter denne ny Skat, udregnes ved at tage Hensyn ikke til, hvad Areal-, Grund- og Brolægningsstat udgør i dette Øjeblik, nej, det skal udregnes for hvert Aar efter, hvad i hvert senere paafølgende Aar Totalbeløbet af disse Skatter, Arealstat, Grundstat, Brolægningsstat — ja, den ærede Forslagsstiller nævnte Bygningsafgiften med — maatte komme til at være. Hvis man kom til det Resultat, at anse det for rigtigt at faa den ny Beskatning væsentlig paa den ærede Forslagsstillers Grundlag, saa tror jeg, det vilde være meget rigtigere at slaa de nuværende Skatter fast paa det Grundlag, som nu en Gang er givet. Den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, at et bestemt Beløb er det ikke, idet der maa blive Spørgsmaal om ny Grundskatter, alt efter som Grundene i København bebygges mere, men at man kunde lade det være en Skat for sig, der altsaa for saa vidt, om man vil, kunde stilles i Klasse med den Gammelstat, man har paa Hartkorn, og saa indskrænke sig til at søge et Grundlag for en ny Beskatning, en yderligere Beskatning maaste i den Retning, som den ærede Forslagsstiller antydede. For yderligere at faa en Forestilling om Omfanget af det Spørgs-

maal, det her drejer sig om, vil jeg gøre opmærksom paa, at saa vidt jeg ved — det er blevet mig opgivet, men efter en løselig Beregning, for hvis Nægtighed jeg altsaa ikke kan indstaa — udgør Totalbeløbet af Lejeindtægten i København omtrent noget som 40 Millioner. Naar man altsaa skal tilvejebringe mellem 3 og 4 Millioner om Aaret efter den ny Beskatning, vil det med andre Ord sige, at der skal betales hen imod 10 pCt. af Lejeindtægten. Det vilde ganske vist blive en overordentlig søelig Skat mange Steder, og navnlig hvor Lejeindtægten er stor i Forhold til de faste Skatter, vilde det jo være klart nok, at der vilde en saadan ny Skat af hen imod 10 pCt. af Lejeindtægten kunne virke, ja, jeg kan gerne sige, ruinerende for mange Ejendomsbesiddere. Man kan ingenlunde over for dette søge en Tilfredsstillelse i den Betragtning, som den ærede Forslagsstiller gjorde gældende, at Lettelser efter hans Forslag vilde fornemmelig, som han sagde, komme de fattigere Kvarterer til Gode, og at Forøgelsen af Byrden vilde falde paa de rigere Kvarterer. Det kan ingenlunde siges saaledes. Man kan ikke paa den Maade skelne mellem ringere og rigere Kvarterer, og i alt Fald viser Erfaringen jo nok, at der meget godt kan være rige Folk, som have Ejendomme i de fattigere Kvarterer, og at de Folk, der have Ejendomme i de saakaldte rigere Kvarterer, meget godt kunne være i højeste Maade trykkede. Det kan være hele deres Næring og Bedrift, der gør det til en Nødvendighed for dem at have Sædet for deres Etablissement og Virksomhed i de Kvarterer, hvor de maa betale den dyrere Leje.

Jeg kan altsaa ikke andet end anbefale, at man, om man maaste vil beskæftige sig med Overvejelse af den Tanke, som den ærede Forslagsstiller har bragt frem, da vil gøre det med fuld Bevidsthed om, at en Lov herom kan og bør ikke udkomme, forinden Københavns Kommunalbestyrelse har haft Lejlighed til at udtale sig om Spørgsmaalet og — kan jeg tilføje — i Forbindelse hermed om det hele store Skattepørgsmaal for Københavns Bedkommende. Man vil erkende Betydningen heraf, naar jeg gentager, at Indtægten for København af Skatter er 7—8 Millioner om Aaret, og at henimod Halvdelen deraf tilvejebringes ved Skatter paa faste Ejendomme.

Udty: Jeg tror, at det Princip, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, som jo er dette, at bringe Skatterne af faste Ejendomme i København i et nærmere